

UJJÁSZÜLETÉS

Gyenes Linda

Olthatatlan tűzként száll Rád a tavasz friss lehellete,
Felperzselve múltad, bánatod, magányod.
Új reményt ad utad becsületességére,
Hogy örömmel nézz jövőd elébe.

Ha úgy keresed, mint az ezüstöt és
Kutatod, mint az elrejtett kincseket,
Akkor rájössz, hogy mi is az és honnan is
Származik az ujjászületés ismerete.

Eddig a rideg és elhagyott napokban
Töltötted életed minden pillanatát,
De itt az idő, hogy felnyisd szemed és
Útnak indulj a CÉL felé!

Dobj el mindent, ami megkeserített,
Megszomorított, megalázott, megsebzett.
Ez mind semmi ahhoz mérve,
Mi Rád is vár az ujjászületést követve.

Elhagyott lettem!- ezt súgja szíved szüntelen.
Fájdalmában felkiált, remélve azt,
Hogy most megtalálja, amit
Rég áhíta.

Nem tudja honnan jő és merre tart,
Csak bízik, hisz és remél.
Egy ágacska csupán, melyben kapaszkodik,
De a hit, mely benne él, megtartja.

Mintha céltalan futna, olybá' tűnik lépte.
Tudja, hogy valamerre el kell indulnia,
De a félelem és magány
Hatalmas 'úr' az életében.

Ne törődj a múlttal, ne törődj a réggel,
Csak állj fel, vígan várva életed tavaszát,
Melyben megtalálod az egyetlen
Ujjászületés boldogságát.

Ne légy olyan, mint a galamb,
Mely nem lel lábának nyugvóhelyet.
Légy bátor és erős, menj reményed elébe,
Beengedve életedbe...

Forrás: www.keresztenydalok.hu